

Δόξα ανθρώπων ή δόξα Θεού; Ο ανθρωπάρεσκος - Ο ναρκισσιστής - Ο ένθεος άνθρωπος

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 30 Σεπτεμβρίου, 2021

Κριτήριο της πορείας της ζωής μας και των ανθρώπινων σχέσεων είναι τό τί μᾶς ἀρέσει. Δέν ἀφορᾷ μόνο στόν χαρακτήρα μας καί τίς ἐπιλογές μας σέ σχέση μέ τόν τρόπο της ζωής καί τόν πολιτισμό πού ἀκολουθοῦμε. Ἐχει νά κάνει μέ τήν ἐπιθυμία μας. Μέ τό τί μᾶς εὐχαριστεῖ. Καί εἶναι δύο συνήθως οἱ ὄψεις της εὐχαρίστησης. Ἡ μία σχετίζεται μέ τούς ἄλλους. Κάνω ὅ,τι θέλουν οἱ ἄλλοι καί ἔτσι ἐξασφαλίζω τήν εὐνοιά τους. Ἀπό τήν ἄλλη, κάνω ὅ,τι μοῦ ἀρέσει γιατί θέλω νά εὐχαριστήσω τόν ἑαυτό μου. Ὑπάρχει καί ἕνα τρίτο κριτήριο. Κάνω ὅ,τι θά εὐχαριστήσῃ τόν Θεό, σύμφωνα μέ τίς ἐντολές καί τό Εὐαγγέλιό του.

Ὁ ανθρωπάρεσκος

Χαρακτηριζόμαστε καί εἴμαστε ανθρωπάρεσκοι, ναρκισσιστές ἢ θρησκευτικοί ἄνθρωποι. Ὁ ανθρωπάρεσκος μεριμνᾷ γιά τήν εἰκόνα του στούς ἄνθρώπους. Εὐκόλα γίνεται ὑποκριτής. Ἄλλα πιστεύει, ἄλλα πράττει, ἄλλα θά ἤθελε νά κάνει. Ὅμως ἐπειδή πρυτανεύει ὁ τρόπος πρόσληψης της εἰκόνας του ἀπό τούς ἄλλους, προτιμᾷ νά μήν ἀποκαλύπτει τόν ἀληθινό ἑαυτό του ἢ νά κάνει πράγματα πού θά εὐχαριστήσουν τούς ἄλλους, ὥστε νά μπορέσει νά ἐξασφαλίσει τόν ἔπαινό τους. Ὁ ἄνθρωπος τότε ὑποδύεται ρόλους καί τελικά ταυτίζεται μέ αὐτούς. Δέν θέλει προσωπικό κόστος στή ζωή του καί γι' αὐτό δέν παίρνει δύσκολες ἀποφάσεις, πού προϋποθέτουν τήν ἀλήθεια, ἀλλά ἐπιλέγει νά εἶναι εὐχάριστος, μέ σκοπό νά κερδίζει. Ἀκολουθεῖ τήν ὁδό τῶν πολλῶν. Νομίζει ὅτι ἔτσι θά εἶναι εὐτυχισμένος, ἔχοντας τή δόξα τῶν ἀνθρώπων. Δέν μπορεῖ ὅμως νά κατανοήσῃ ὅτι ἡ ανθρωπαρέσκεια καταπνίγει τή δίψα της ψυχῆς γιά ἀλήθεια. Ἀλλοτριώνει τά χαρίσματα. Καθιστᾷ αὐτοσκοπό τήν εἰκόνα, τό φαίνεσθαι, καί δέν ἀφήνει περιθώρια γιά ἐσωτερική πληρότητα, μέ ἀποτέλεσμα ἡ εὐχαρίστηση νά εἶναι πρόσκαιρη καί τό ἄγχος νά κυβερνᾷ τήν ὑπαρξη.

Ὁ ναρκισσιστής

Οἱ ναρκισσιστές πάλι δέν ἐνδιαφέρονται καθόλου γιά τή γνώμη τῶν ἄλλων. Κοιτοῦν νά ἀρέσουν στούς ἑαυτούς τους. Ταυτίζουν τήν εὐτυχία μέ τήν εἰκόνα τους καί εἶναι τόσο πολύ ἀπορροφημένοι ἀπό τό ἐγώ τους, πού δέν θέλουν νά δοῦνε δίπλα τους. Οἱ ναρκισσιστές εἶναι φίλαυτοι. Πιστεύουν ὅτι εἶναι ἀλάθητοι καί ὅτι ἀκόμη κι ἂν οἱ ἄλλοι φαίνεται νά ἔχουν σέ κάτι δίκιο, ὑπάρχουν δικαιολογίες γιάτί αὐτό τό δίκιο

δέν μπορεί νά ισχύει. Οί ναρκισσιστές θεωροῦν τούς ἑαυτούς τους ἀναμάρτητους.

Ἀκόμη κι ἄν παραδέχονται γενικά ὅτι κάποια ἁμαρτία θά ἔχουν, ἐντούτοις τήν θεωροῦν ἀσήμαντη καί ὅτι δέν μπορεί νά τούς βλάψει. Ἄν μάλιστα οἱ νάρκισσοι ἔχουν θέση ἐξουσίας, ὁποιασδήποτε μορφῆς, τότε δέν μποροῦν νά δεχτοῦν ἄλλους ἐκτός ἀπό τούς κόλακες.

Ἀκόμη ὅμως καί νά μήν ἐξουσιάζουν, οἱ ναρκισσιστές θεωροῦν τούς ἑαυτούς τους κριτήριο τῆς ἀλήθειας, ἀυθεντίες, πού οἱ ἄλλοι δέν μποροῦν νά τούς κατανοήσουν. Εἶναι ἀκατάλληλοι γιά γνήσιες ἀνθρώπινες σχέσεις καί ὅποιος δέν μπορεί νά σχετιστεῖ ἀληθινά καί ἀγαπητικά μέ τόν πλησίον, δέν μπορεί νά εἶναι πραγματικά εὐτυχημένος.

Ὁ ἔνθεος ἄνθρωπος

Ὁ θρησκευτικός ἄνθρωπος, ἄν καταφέρει νά μήν ἐγκλωβιστεῖ στή λογική τῆς ἀνθρωπαρέσκειας ἢ τοῦ ναρκισσισμοῦ, μπορεί νά γίνει ἔνθεος ἄνθρωπος. Ἀρκεῖ νά παλέψει γιά τήν ἀγάπη. «Ὅσοι ἔχουμε δυνατή πίστη ὀφείλουμε νά ἀνεχόμαστε τίς ἀδυναμίες αὐτῶν πού ἔχουν ἀδύναμη πίστη καί νά μήν κάνουμε ὅ,τι ἀρέσει σέ ἐμάς» (Ρωμ. 15, 1), γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Ἐνθεος γίνεται ἐκεῖνος πού ἀγαπᾷ τόν πλησίον μέ τέτοιον τρόπο πού λαμβάνει ὑπόψιν τίς ἀδυναμίες καί τίς δυσκολίες του, ὄχι ὅμως γιά νά τόν ἐπαινεῖ ὁ πλησίον καί νά τόν δοξάσει, ἀλλά ἀπό ἀγάπη γιά τόν ἄλλο. Ὁ ἔνθεος δέν θέλει νά σκανδαλίσει. Ἐξηγεῖ τήν ἀλήθεια τήν ὁποία ζεῖ καί, ἀκόμη κι ἄν δέν μπορεί νά πείσει αὐτόν πού δέν ἔχει φτάσει στήν ἀπαιτούμενη πνευματική προκοπή, δείχνει συγ κατάβαση καί ἀνέχεται τήν ἀδυναμία του. Ἐνθεος γίνεται ἐκεῖνος πού ἐπιδιώκει τήν πρόοδο τῶν ἄλλων. Μοιράζεται μαζί τους τήν χαρά του. Συζητᾷ τούς προβληματισμούς τους, ἀκόμη κι ἄν τόν θίγουν. Καί ἐμπιστεύεται τόν Θεό σέ ὅλα, κάτι πού τόν καθιστᾷ παιδί τοῦ Θεοῦ καί ὄχι ἐξουσιαστή τῶν ἀνθρώπων. Δέν θέλει τήν κολακεία, γιατί δέν τή χρειάζεται, ἀφοῦ τόν ἐνδιαφέρει τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί ὄχι ἡ ἀνθρώπινη δόξα. Καί ἔχει τήν ταπείνωση νά σηκώσει καί τόν σταυρό τόν δικό του καί τόν σταυρό τῶν ἄλλων, πρὸς δόξαν Θεοῦ καί ὄχι γιά τήν προσωπική του καταξίωση. Ὁ ἔνθεος τελικά παλεύει νά εἶναι ταπεινός.

Αὐτόν τόν δρόμο ἄς ἀκολουθήσουμε στήν Ἐκκλησία.

π. Θ.Μ.

(Πηγή: "Φωνή Κυρίου" 8/8/2021, Αποστολική Διακονία της Εκκλησίας της Ελλάδος)

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>
